

ADVENT

„Legyetek türelemmel
az Úr eljöveteléig! (Jak 5,7)

2020.

Tisztelt Városlakók!

A Mezőberényi Szlovákok Szervezete,
a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat,
és a mezőberényi három történelmi egyház,
négy gyülekezetének szolgálatával a

12. Városi Adventi gyertyagyújtás

a hagyományos, közös várakozás helyett a gyülekezetek
Adventi szolgálata és gyertyagyújtása
csak a helyi tv és a youtube csatornán látható.

Advent első vasárnapja

2020. november 29. 19.00 óra

első gyertyagyújtás

I. ker. evangélikus (német) egyházközség szolgálatával

Advent második vasárnapja

2020. december 6. 19.00 óra

második gyertyagyújtás

Református egyházközség szolgálatával

Advent harmadik vasárnapja

2020. december 13. 19.00 óra

harmadik gyertyagyújtás

Római katolikus egyházközség szolgálatával

Advent negyedik vasárnapja

2020. december 20. 19.00 óra

negyedik gyertyagyújtás

II. ker. Evangélikus (szlovák) egyházközség szolgálatával.

**Ünnepeljük - távol egymástól ugyan -
mégis együtt a képernyők előtt!**

Mindannyiunk életét átírta a koronavírus járvány, bár mindenki máshogy éli meg, éli túl ezeket a heteket, hónapokat. Az élet megy tovább, de másként, mint eddig.

Új szabályok szerint, korlátozások között telnek a mindennapok, s megváltoztak az ünnepnapok is.

Az egyik legszebb ünnepünket sem kíméli a koronavírus-járvány, várhatóan a megszokottól eltérően festenek majd az idei év végi ünnepek, illetve az azokra való felkészülés is.

Elmarad, vagy kevesebb lesz az örömteli ajándékvásárlás, nem jönnek a külön élő családtagok, rokonok az ünnepi vacsorára, valószínűleg más lesz a megszokott szilveszter is.

De ha idén kevesebb is lesz a személyes találkozás, az ünnepekkor valamilyen módon lépünk kapcsolatba szeretteinkkel!

Leginkább az idősebb, nem közös háztartásban élő rokonokkal, szülőkkel, nagyszülőkkel nem fogunk találkozni. Gondoljunk rájuk!

Jusson eszünkbe, hogy az öregedő szüleink hozzászoktak ahhoz, hogy régebben a jeles napokon képeslapokat kaptak, nem jókívánságokkal teli Facebook-üzeneteket.

Érdemes megfontolni, hogy egy-egy idősödő családtagunkat, aki tőlünk távol tölti az ünnepeket, lepjük meg egy-egy személyes, kézzel írt lappal. Nekünk az internet valószínűleg egyszerűbbnek tűnik, de az idősebb ember továbbra is szívesen olvas levelet. Oda teheti az ünnepi asztalra, vagy a kis fa alá, hogy minden pillanatban láthassa. Napjában többször is elolvashatja, magához ölelheti, mintha mi is ott lennénk vele.

Az idei év mindenkinek nagyon nehéz, többen kerültek nagyon nehéz helyzetbe, így még fontosabb, hogy ne csak magunkra figyeljünk!

Nézzünk körül a közvetlen környezetünkben, van-e olyan körülöttünk, aki esetleg támogatásra szorul. Ha tehetjük, egészsítsük ki a szokásos karácsonyi ajándékbeszerzést valamilyen adakozással. Gondoljunk rájuk is!

“Karoljátok fel tehát egymást, amint Krisztus is felkarolt benneteket Isten dicsőségére.” (Rómaiaknak 15,7)

Eljön. Biztosan.

Így szól az, aki ezekről bizonytságot tesz: Bizony, hamar eljövök. Ámen. Jöjj, Uram Jézus! Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen. Jelenések könyve 22, 20-21

Biztosan? Igen!

Valóban? Igen!

Semmi kétség? Igen!

Tényleg? Igen!

Milyen egyszerű magabiztos álláspontot tükröz ez pár rövid kérdés-felelet. Aki meg van győződve a maga tudásáról, helyzetértékeléséről, az ilyen eltökélten sorjázza: biztosan, valóban, semmi kétség, tényleg...

Miben lehetünk ennyire biztosak? Abban, ami már megtörtént és beszámolunk róla, vagy aminek a bekövetkezte el nem kerülhető. A történelem, vagy személyes életutunk olykor hihetetlen múltbéli eseményekről tanúskodik. Lehet szó katonai hősiességről- egy maroknyi csapat kitartásáról, vagy az emberi kegyetlenségről - kínzások - a tények megerősítésére várunk. Visszakérdezünk, amikor bizonyosak akarunk lenni a beszélgetés igazságtartalma felől akkor, amikor egy számunkra valami miatt nehezen befogadható információval szembesülünk. Tényleg így volt? Valóban? Igazán?

Ugyanígy, ha egy személyről van szó. Közös ismerőseinkről is szoktunk beszélgetni, megérint bennünket, ha hírt kapunk életük fordulatairól. Egy régóta magányosan élő barátunk esküvőjéről, osztálytársunk különleges megbízatásáról, egy sajnálatos családi tragédiáról. Olyan tényekről hallunk, amin elcsodálkozunk, mert első hallásra hihetetlennek tűnik, ezért ugyancsak ezt kérdezzük: Tényleg? Valóban? Biztosan?

A jövő témakörében még inkább így van ez. Ki lehetne biztos a jövőben? Mondhatja azt bárki, hogy teljesen ismeri a jövőt?

Hiszen napról napra, hétről hétre óriási fordulatokat élünk meg. Ki gondolta volna, hogy az életünk így átalakul majd? Ki látta előre a 2020-as év történéseit, pandémiáját? Ki az, aki biztos lehet csupán ennek a járványnak a mielőbbi jó kimenetelében? Abban is bizonytalanság van, ami a közeli jövőre vonatkozik, hát még az egész teremtet világ sorsát illetően. Sokan szoronganak emiatt. De gondoljuk végig azt is, amikor valamiről mégis csak bizonyosak vagyunk a jövővel összefüggésben! Amikor biztosak vagyunk abban, hogy megérkezik hozzánk egy vendég, hogy közösen ünnepelhetünk egy születésnapot, amikor beülhetünk végre a kocsiba, hogy letegyük az autóvezetési vizsgánkat, vagy hogy elkezdhetjük valahol a munkát, mert felvettek a munkahelyre. De említhetjük azt is, amikor az oltóanyag a kutatók jóvoltából már csak karnyújtásnyira van... Milyen boldog tudat ez! Biztosnak lenni abban, hogy a jövőben bekövetkező dolog tényleg megvalósul. Jóleső várakozás előzi meg a beteljesedést, mert biztosak vagyunk abban, hogy mindjárt megtörténik, amit szeretnénk.

Hogyan van ez Istennel kapcsolatban? Az Ő személyével, a Vele kapcsolatos jövővel kapcsolatosan? Őrá vonatkozóan lehetünk bármiben is bizonyosak? Lehet bárki emberfia ennyire határozott a kijelentéseiben? Segítségképpen olvassuk el Luther Kiskátéjában az Apostoli Hitvallás magyarázatát. Nagyon rövid három szakasz ez a Szentháromságra vonatkoztatva. Az első keresztyének bizonyágtétele nem változott az Úrra nézve, aki Teremtő, Megváltó, Megszentelő. S amikor ezeket bővebben magyarázza a reformátor, minden szakaszt ezzel zár le:

„Ez így igaz!” Bizony! Tényleg! Valóban!

De mit is mondunk? Nem csak abban vagyunk bizonyosak, hogy Ő létezik, de abban is, hogy Isten a mi Atyánk, akinek kezében van az egész teremtet világ a mi sorsunk is, sőt múlt, jelen, jövő. Abban vagyunk bizonyosak, hogy az Úr Jézus bűneinkért áldozta magát a Golgotán és általa van szabad utunk a mennyek országába, kegyelme által biztos a jövőnk. Abban vagyunk bizonyosak, hogy a Szentlélek által tudunk hinni, aki ma is megerősíti a lelkünket, hogy bízni tudjunk Urunkban, ráhagyatkozunk, mi is szeressünk, hordozunk felelősséget és reménykedhessünk az örök üdvösségben.

A Szentírás utolsó mondatai állnak ennek a rövid írásnak az elején. Jézus mondja: Bizony eljövök hamar. Adventben, a világ nagy sóvárgásának az idején, a sok bizonytalanságot megelő mindennapokban, ünnepet várva és Isten szerető közbelépésére áhítozva mi más lehetne vigasztalóbb, mint ez a jézusi szó! Biztos, hogy érkezik! Biztos, hogy a mindennapokban sem késik a segítsége, hamar lesz az. Biztos, hogy eljön és mi vele lehetünk. Azért biztos, mert Ő mondja. Lelkünk mélyére és a világ számára érkezéséhez semmi kétség nem férhet. Aki életet adott nekünk Atyaként, aki helyettünk szenvedett a kereszten és aki mindent megtesz a mi üdvösségünkért, üzeni számunkra: szeret bennünket. Abban is megmutatkozik, hogy biztos tudattal akar ellátni önmagára és a jövőre nézve is. S bármilyen homályos vagy kiszámíthatatlan is legyen az eljövendő, az Úr Jézus abban biztos pont. Biztos a személye, a szava, az irgalmas jósága. Ő eljön, nem hiába várjuk. Ő eljön és nem kell addig várni, hogy belefáradjon a lelkünk. Hamar jön, értünk teszi. Ezért válaszoljuk hittel: Jövel Uram Jézus! Ámen.

Túrmezei Erzsébet: **ELJÖN**

Ádvent. Szelídzengésű üzenet.

Eljön! Eljön!

Beteg, a gyógyulásod,
rab, a szabadulásod,
halott, az életed.

Szomorú, most jön az öröm!

Erőtlen, most jön az erő!

Éjbe' járó, hajnalra váró,
fölkel a fény neked.

Zendül az ég,
zendül a föld,

Isten izent:

Eljön! Eljön!

Ádvent! Ádvent!

Eljön, eljön!

Ki nem kerülheted.

Ha kikerülsz mint kegyelmet,
úgy kell bevárnod mint ítéletet.

Hallod? Hallod?

Mozdul az ég, mozdul a föld,

Isten izent:

Eljön. Eljön.

Ádvent. Ádvent.

Ádvent.

Dörög rendíthetetlen,
kemény királyi üzenetben.

Eljön. Eljön.

Ha elkerülsz a mosolyban,
élédkerül mint könny, sikoltás.

Ha a bölcsőben meg nem látod,
utadat állja mint koporsó.

Eljön az Első és Utolsó.

Ha mint templom

szelíd harangja

nem találhat szíven a hangja,

ágyúk ádáz tűzében hallod

ítélni rajtad majd e hangot.

És rombadőlhet minden oltár,
elnémulhat zsolozsma, zsoltár,

házad küszöbén fog megállani...

A munkazajban, léha dalban,

vagy az éj titkos csendjében

fogod közelgő lépteit

Meghallani.

Lázárné Skorka Katalin
lelkész

Az adventi idő

A legtöbb ember számára a várakozás ideje. Pedig maga a szó, advent, nem várakozást, hanem eljövetelet jelent. Az ÚR eljövetelére, készülünk, hiszen mióta visszament a mennyei dicsőségbe, ezt várjuk, második eljövetelét. Folyamatos adventben élünk, nemcsak 4 hétig, karácsony előtt, és szüntelen készenlétben kell lennünk arra, hogy méltó módon fogadjuk őt.

Ehhez képest az advent valójában a Krisztus első eljövetelét felidéző emlékezésre való készülődés. A karácsony pedig emberi találmány, ok arra, hogy ünnepeljünk. Együtt, egymással, egymásért. Mert legalább egyszer egy évben ki kell fejeznünk, hogy összetartozunk szeretteinkkel... Ezért milyen nagy csalódás, ha valaki nem tud ott lenni, mert elszólítja őt valami nyomós ok. Milyen fájdalom, ha valakit már nem is várhatunk, mert elment közülünk. És mennyire szomorú, ha az ünnep örömében valami, öröm kerül az asztalra". A legtöbben manapság ettől félnek, hogy nem lesz kivel ünnepelni, legalábbis nem úgy, ahogyan szokták. Nem találkozhatnak nagy családok, talán teljes kijárási tilalom lesz, ünnepi hagyományok megélése nélkül maradnak sokan. Amikor ezeket a sorokat írom, november közepén, nagyon ezt a hangulatot érezni. Olyan kétségessé váló indulatot, mint a 39. zsoltár írója, aki életének mulandósága felett kesereg, hiábavalóságnak tartja fáradozásait. Fel is teszi a kérdést:

„Így hát mit várhatok, Uram?”

Számomra nem kérdés, hogy ez a kérdés adventi idején rosszul van feltéve. Nem mit, hanem **KIT várhatunk?** Ez a lényeg! Erről kellene, szóljon nemcsak a karácsony, hanem egész életünk, hogy Jézus Krisztust várjuk. Nekünk rá van szükségünk elsősorban, minden egyéb csak ráadás.

Krisztus azt ígérte, hogy Ő jön, halkan zörget, s ha valaki megnyitja ajtaját, bemegy ahhoz és vele vacsorázik. Legyen bár hagyományosan gazdag és fényes vagy szerény és magányos a karácsony, Jézus megérkezik azokhoz, akik nem azt várják, amit ők szeretnének, hanem Jézust magát. A többit pedig rábízák az Úrra, mit hoz majd nekik.

Ne engedjük a világ által gerjesztett félelmeknek, hogy eluralkodjanak rajtunk! Ne higgyük, hogy a vírusmentes karácsony mindenre megoldás. Krisztust várjuk, mert Ő általa valóságosan és tartósan boldog, kiegyensúlyozott lehet az életünk. Mert Ő tölti be életünk minden szükségét.

Ezért mondjuk a zsoltárossal együtt a feltett kérdésre: **„Egyedül benned reménykedem, Úram!”**

A Mezőberényi Református Egyházközség nevében Krisztust váró, áldott karácsonyt kívánok városunk valamennyi lakójának! Ha a járványhelyzet megengedi, a szokott rendben tartunk templomi alkalmakat, melyek pontos időpontjáról hirdetőtáblánkon és a **refmezobereny.hu** internetes, valamint gyülekezetünk facebook oldalán adunk majd tájékoztatást.

*Papp Tibor
református lelkipásztor*

*Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már két kis gyertyaláng
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám!
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr.*

LEGYÜNK MI GYERTYA, CSENDES ESZKÖZ, SZOLGÁJA AZ ÉGI FÉNYNEK!

Kedves Mezőberényiek! Kedves Városlakók!

Szeretettel köszöntelek Benneteket! Szigeti Antal plébánosunk kérésére osztom meg Veletek gondolataimat advent 3. vasárnapján, az Öröm vasárnapján, amely most ebben az évben december 13-ára esik. Ez a nap Szent Lúcia emléknapja, az ő oltalmáért folyamodnak a vakok, a szembetegségben szenvedők.

1582-ig, a Gergely-féle naptárreformig, ez a nap volt a legrövidebb nap, a téli napforduló kezdőnapja, ekkor volt a legnagyobb a sötétség. Ebben a sötétségben volt az embereknek a legnagyobb szüksége a Fényre, Szent Lúcia védelmezésére, akinek a neve is a latin lux szóból ered, melynek jelentése: Fény.

Erre a Fényre ma is nagy szükségünk van! A sötétség, a félelem, az aggodás körbevesz bennünket, és úgy érezzük, hogy mindezek szét akarnának választani bennünket, és nagyon, de nagyon távol vagyunk egymástól.

Mégis..., ebben a reményvesztettségben egy pici Fény el kezd ragyogni, és Fénye napról napra erősebb lesz, mintha üzeni szeretne nekünk:

**NE FÉLJETEK! VÁRJATOK RÁM! ELJÖVÖK
HOZZÁTOK**

**ÉS A SZÍVETEK MELEGÉBEN SZERETNÉK
OTTHONRA TALÁLNI!**

Hallgassuk meg ezt az üzenetet és nyissuk meg közösen a szívünket a betlehemi kis Jézusnak! Engedjük, hogy a lelkünket átjárja a Békesség és az Öröm Fénye!

Higgyünk abban, hogy nem vagyunk egyedül!

A JÓ ISTEN MINDEN PILLANATBAN ÉS
HELYZETBEN VELÜNK VAN

ÉS MEGADJA AZ ERŐT ÉS A REMÉNYSÉGET!

Erőt kapunk az elcsendesedésre, az egymás felé fordulásra és az összefogásra. Ez reményt ébreszt a szívünkben, még ha most nem lehetünk olyan közel egymáshoz.

Olvassuk bizalommal a Zsoltárok könyvéből:

„ERŐM ÉS PAJZSOM AZ ÚR, BENNE BÍZIK
SZÍVEM.” (Zsoltárok 28,7)

Járja át lelkünket ez az Istenbe, és igen, az egymásba vetett bizodalom. Hordozzuk közösen azt a Fényt, amelyet a jászol Kisded Jézusa ad nekünk, és teljék meg a szívünk Jézus születésének titokzatos örömével!

Legyünk ebben a kis városban, a mi közös otthonunkban mindnyájan az Öröm Hírnökei, még ha csendesebben, de annál nagyobb hittel és reménnyel várakozunk.

Legyünk közösen 'szolgái' az Égi Fénynek! Azzal a szeretettel forduljunk egymás felé a családjainkban, a közösségeinkben, a városunkban, amilyen szeretettel ölel át bennünket a jó Isten.

MEZŐBERÉNY, A MI OTTHONUNK,
ÉS A KARÁCSONYI GYERMEK, MIÉNK IS
SZERETNE LENNI.

Szent Lúcia, járj közben értünk a Mennyei Atyánál, hogy az Öröm Fénye mindannyiunk szívében ott ragyogjon, és gyermeki hittel és bizalommal várjuk a Betlehemi Kis Jézus születését, a Karácsony Csodáját! Ámen.

Reményteli várakozást és áldott, békés, boldog karácsonyt kívánok Mindenkinék!

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Mindörökké. Ámen.

Áldás, békesség! Erős vár a mi Istenünk! Szeretettel!

A MEZŐBERÉNYI SZŰZ MÁRIA SZENT NEVE ÉS SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA ADVENTI ÉS KARÁCSONYI ALKALMAI:

ADVENT:

*„Nyílj meg, szívem, fogadd be őt,
Az áldott égi csecsemőt,
Ki e világ üdvére jött!
Borulj le jászola előtt!”*

November 29. (vasárnap) 9 óra Első adventi gyertyagyújtás és
ünnepi szentmise

December 06. (vasárnap) 9 óra Második adventi gyertyagyújtás és
ünnepi szentmise

December 13. (vasárnap) 9 óra Harmadik adventi gyertyagyújtás
és ünnepi szentmise

December 20. (vasárnap) 9 óra Negyedik adventi gyertyagyújtás
és ünnepi szentmise

December 23. (szerda) 17 óra Betlehemes játék és ünnepi
szentmise.

December 17-24. - Szállást keres a Szent Család.

KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE:

*„S mire elfogy minden fátyol:
Ott a Gyermek, ott a jászol...
Fény lesz majd, hogy más is lásson,
Így lesz benned: Szent Karácsony.”*

December 24. (csütörtök) 23 óra 40 perc A szent ünnepet váró
ünnepi áhítat

December 24. (csütörtök) 24 óra Éjféli szentmise

December 25. (péntek) 9 óra Karácsonyi ünnepi szentmise

December 26. (szombat) 9 óra Karácsonyi ünnepi szentmise

KARÁCSONY NYOLCADA:

December 27. (vasárnap) 9 óra - Szent Család ünnepe Ünnepi szentmise

December 31. (csütörtök) Év végi hálaadás - 9 óra Ünnepi szentmise

Január 1. (péntek) - Mária Istenanyasága, Újév - 9 óra Ünnepi szentmise

Jézus Szent Nevének litániája

Január 6. (szerda) 17 óra Vízkereszt ünnepe Ünnepi szentmise

**ÁLDOTT ÜNNEPEKET!
SZERETETET! BÉKESSÉGET!
ADJON ISTEN MINDENKINEK!**

(A járványügyi intézkedéseket betartva, ha változás lenne az adventi és a karácsonyi lelki alkalmainkban, arról a városlakókat a Berény Tv képszerűségében fogjuk tájékoztatni.)

*Tánczos Eszter
katolikus hitoktató*

*Adventi hírnök, friss fenyőág.
Lobog már három gyertyaláng.
Múlnak az évek, életünk száll,
De utunk végén Jézus vár.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr.*

Advent 4. Vasárnapja

Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az ÚR!

Zsoltárok 40,17

Advent a várakozás ideje ezt mindenki megtanulta, akár részesült vallási neveltetésben, akár nem. Mára már természetes lett, hogy a karácsony előtti hetekben minden városban és faluban elkészülnek a köztéri koszorúk, hogy hétről hétre jelezzék: közeledünk az év legnagyobb ünnepéhez. Sokaknak jelentette ez az időszak az elmúlt években az örömmel és izgalmakkal teli várakozást.

Az idén azonban - mint oly sok minden - ez az időszak is másról szól. Sokan kétségek és aggodalmak között várják, hogy lesz-e egyáltalán ünnepünk? Tavasszal a húsvéti időszak, Jézus halálának és feltámadásának ünnepe szorult ki személyes életünkől a virtuális térbe, most pedig karácsony ünnepét várva tesszük fel a kérdést: Ezt is elveszik tőlünk? (Félreértés ne essék, itt nem a politikai döntéshozók és a járványügyi és egészségügyi felelősök intézkedéseire gondolok!)

Elgondolkodik-e a világ, de legalább Mezőberény lakossága (annak is legalább magát keresztyénnek valló része), - hogy mit veszítünk, mit veszíthetünk el? Csupán az ünnepet? A családi összejöveteleket? Az ajándékozások örömét? Ezt a veszteséget és áldozatot az emberek nagy része kész vállalni, - sokszor kényszerűségből is elfogadva és beletörődve, - hogy javuljon az egészségügyi helyzet. Közben pedig mindent elveszít. Elveszíti reménységét, hitét az igazi világosságot, az emberré lett Istent.

Ha úgy tűnik, hogy sok a kétség és a kérdés; ha úgy tűnik, hogy

fogy az erő és egyre nagyobb a reménytelenség, a bizonytalanság, akkor itt az ideje feltenni a kérdést: miről is szól ez az időszak? Mit hirdet már évezredek óta? Mi az, amit nagy balgán annyira átalakítottunk, hogy a sok fényfűzértől már nem is látjuk és nem is halljuk Isten igazi üzenetét, igazi ígétjét, magát a testté lettét? Ideje felidézni a régi, az eredeti üzenetet! Ideje felismerni rászorultságunkat az Ő segítségére, és ideje megérteni: Ő kész ma is közénk jönni, hogy ünneppel az Ő jelenlétével! - töltsé be életünket.

Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az ÚR!
Zsoltárok könyve 40,17

*Selmeczi Lajos Péter
lelkész*

*Adventi hírnök, friss fenyőág.
Lobog már négy kis gyertyaláng.
Azt mondta Jézus, visszajön még.
Újjá lesz akkor föld és ég!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!*

**Egészségben eltöltött,
békés karácsonyi ünnepeket
és Boldog új évet
kívánunk!**

**Prajeme Vám pokojné
Vianoce v zdraví
a šťastný nový rok!**

**A kiadvány megjelenését támogatta:
Mezőberényi Szlovák
Nemzetiségi Önkormányzat**

**Készült:
Hegyi Márton
nyomdájában**

**Kiadja:
Mezőberényi
Szlovákok Szervezete**